Psychologia w ratownictwie medycznym - opis przedmiotu

Informacje ogólne

Nazwa przedmiotu	Psychologia w ratownictwie medycznym
Kod przedmiotu	14.4-WL-RAT-PS
Wydział	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
Kierunek	Ratownictwo medyczne
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2018/2019

Informacje o przedmiocie

Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	• dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ

Formy zajęć

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem zajęć jest przekazanie studentowi wiedzy na temat psychologicznych mechanizmów funkcjonowania jednostki w sytuacjach trudnych (kryzysowych, traumatycznych).

Przedstawienie wiadomości dotyczących powstawania i przebiegu stresu. Przekazanie informacji związanych z radzeniem sobie ze stresem. Ukazanie roli wsparcia psychologicznego.

Wymagania wstępne

brak

Zakres tematyczny

Treść wykładów

- Podstawowe koncepcje psychologiczne a rozumienie zdrowia i choroby.
- Wybrane zagadnienia funkcjonowania psychicznego człowieka: procesy poznawcze, emocjonalne, motywacyjne.
- Różnice indywidualne: temperament, osobowość, inteligencja a praktyka lekarska.
- Czynniki psychospołeczne a zdrowie: emocje, rola osobowości, czynniki sytuacyjne, wsparcie społeczne.
- Stres i radzenie sobie z sytuacjami trudnymi. Psychologia człowieka chorego somatycznie: reakcja pacjenta na chorobę, ból, śmierć.
- Specyfika kontaktu ratownika z pacjentem: wyzwania i zagrożenia, efekt placebo, błędy jatrogenne.

Treści ćwiczeń:

- Psychologia zdrowia: psychologiczne aspekty promocji zdrowego stylu życia.
- Relacja ratownik – poszkodowany, rodzina poszkodowanego
- Zachowanie ratownika w trakcie wykonywania działań wobec otoczenia
- Sytuacje trudne dotyczące poszkodowanych i uczestników akcji ratunkowej
- Rola wsparcia w sytuacjach trudnych
- Techniki radzenia sobie ze stresem związanym z akcją ratunkową
- Zapobieganie występowaniu paniki
- Świadomość własnych kompetencji i ograniczeń

Metody kształcenia

Wykład klasyczny, wykład problemowy, prezentacja multimedialna, omówienie przypadku, analiza przypadku klinicznego, gry dydaktyczne, dyskusja dydaktyczna („burza mózgów"), film, pokaz czynności z objaśnieniem, instruktaż, ćwiczenia w parach i małych grupach.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
zna aktualny stan wiedzy na temat społecznego wymiaru zdrowia i choroby, wpływu środowiska społecznego rodziny, sieci relacji społecznych i nierówności społecznych na stan zdrowia oraz na temat społeczno-kulturowych różnic i roli stresu społecznego w zachowaniach zdrowotnych i autodestrukcyjnych; charakteryzuje uwarunkowania psychologiczne zachowań indywidualnych oraz relacji z poszkodowanym, jego rodziną lub opiekunem, najbliższym otoczeniem i społeczeństwem	• K_W11	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • test	• Wykład • Ćwiczenia
zna formy przemocy, modele wyjaśniające przemoc w rodzinie i w instytucjach, społeczne uwarunkowania różnych form przemocy oraz rolę lekarza w jej rozpoznawaniu	• K_W13	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • test	• Wykład • Ćwiczenia
określa skutki wpływu sytuacji trudnych na poszkodowanych i uczestników akcji ratunkowej	• K_U01 • K_U14	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • test	• Wykład • Ćwiczenia
stosuje sposoby radzenia sobie ze stresem związanym z uczestniczeniem w akcji ratunkowej; zapewnia poszkodowanemu wsparcie psychiczne	• K_U01 • K_U14	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Ćwiczenia
stosuje zasady organizacji wsparcia psychologicznego dla ofiar zdarzenia oraz uczestników akcji ratunkowej	• K_U14	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Ćwiczenia
rozpoznaje własne ograniczenia, dokonuje samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, planuje własną aktywność edukacyjną, wie kiedy zwrócić się do innych ekspertów	• K_U14 • K_K01 • K_K02	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Ćwiczenia
potrafi radzić sobie ze stresem	• K_K08	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Wykład – egzamin przeprowadzony w formie pisemnej (test jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru), warunkiem zdania egzaminu jest uzyskanie 50% punktów możliwych do zdobycia. **Do egzaminu student jest dopuszczany na podstawie zaliczenia ćwiczeń.**

Ćwiczenia - warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zajęć, przewidzianych do realizacji w ramach programu. Ocenie podlegają: kolokwia sprawdzające wiedzę przed lub po każdym bloku tematycznym – ocena pozytywna powyżej 50% uzyskanych punktów, test praktycznych umiejętności. W przypadkach nieobecności, Student powinien uzupełnić braki w terminie uzgodnionym z prowadzącym zajęcia.

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna wszystkich form przewidzianych do realizacji przedmiotu. Wyniki średniej arytmetycznej ustala się zgodnie z zasadą: średnia 3,25 stanowi ocenę końcową 3,5; średnia 3,75 stanowi ocenę końcową 4,0; średnia 4,25 stanowi ocenę końcową 4,5; średnia 4,75 stanowi ocenę końcową 5,0.

Literatura podstawowa

1. Badura-Madej W. Wybrane zagadnienia interwencji kryzysowej. Katowice: Wydawnictwo Śląsk 1999.
2. Będkowska- Korpała, B., Gierowski J. (red.) Psychologia lekarska w leczeniu chorych somatycznie. WUJ, 2007
3. Bishop, G.D. Psychologia zdrowia. Zintegrowany umysł i ciało. Wrocław: Wydawnictwo Astrum 2007.
4. Doliński,D. Strelau J. Psychologia. GWP
5. Jakubowska-Winecka A., Włodarczyk D. Psychologia w praktyce medycznej. PZWL, Warszawa 2007
6. James R I, Gilliand B., Strategie interwencji kryzysowej, PARPA, Warszawa 2005.
7. Kliszcz J. Psychologia w ratownictwie. Wyd. Difin 2012
8. Kubacka – Jasiecka D. i Lipowska-Teutsch A. Oblicza kryzysu psychologicznego i pracy interwencyjnej. Wydawnictwo ALL, Kraków 1997.
9. Lis-Turlejska M. Traumatyczny stres – Koncepcje i badania. Instytut Psychologii PAN, Warszawa 1998.
10. Makara-Studzińska, M. Komunikacja z pacjentem. Wyd. Czelej, 2012
11. Steciwko, A. Barański J., Porozumiewanie się lekarza z pacjentem i jego rodziną. Elsevier, Wrocław 2012
12. Syrek E., Zdrowie i wychowanie a jakość życia, Wyd. UŚ, Katowice 2008

Literatura uzupełniająca

1. Sheridan Ch. L., Radmacher S.A., Psychologia zdrowia: wyzwanie dla biomedycznego modelu zdrowia. IPZ PTP, Warszawa 1998.
2. Wrona-Polańska H. (red.), Psychologia zdrowia w służbie człowieka, Wyd. UP, Kraków 2012

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Ewa Skorupka (ostatnia modyfikacja: 05-06-2018 17:38)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ